

§ 63.

Personer, som lide af veneriff Sygdom, ere uden Hensyn til, om de have Evne til selv at besolke deres Helbredelse eller ikke, berettigede til at fordrø sig, tagne under Kur for offentlig Regning, ligesom de ere pligtige til at underkaste sig en saadan. Udgifterne til deres Kur og Pleie skulle afholdes af Kæmmerkassen i den Kjøbstad eller Repartitionsfonden for den Amtsrådsreds, hvor den Paagjældende først har søgt Lægehjælp eller er bleven tagen under Lægebehandling. I Kjøbenhavn bæres deslige Udgifter af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

Forsaavidt Bedkommende har fast Opholdssted andetsteds, godtgjøres dog Udgifterne ved hans Kur og Pleie af den Kjøbstadkommune eller af den Amtsrådsreds, hvori hans faste Opholdssted findes.

§ 64.

Naar en Sygdom erklæres for epidemiff i en Kommune, blive Omkostningerne ved Kur og Pleie af de af saadan Sygdom lidende Personer, der have Ophold i Kommunen, at afholde paa den i § 62 i Slutningen foreffrevne Maade.

Udenfor de Tilfælde, som omhandles i Lov angaaende Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse, ad Soveien af 1ste Mai 1868, blive de Omkostninger, som foranlediges ved Tilveiebringelsen af særlige Lokaler til Behandling af de af en epidemiff Sygdom lidende Patienter samt ved disse Lokalers Indretning og Forsyning med Inventarium og deslige, at afholde af hver Kommune for sig. Skaffes saadanne Lokaler tilstede i en Kommune, har Overøvrigheden, efterat vedkommende kommunale Bestyrelses Erklæring forinden er indhentet, at afgjøre, hvilken Betaling for et Døgn der kan beregnes for trængende Sygges Kur og Pleie i disse.

Bestemmelse om, hvorvidt en Sygdom er at anse som epidemiff, tages for Kjøbenhavns Bedkommende af Politidirektøren efter Samraad med det kongelige Sundhedskollegium, og forsaavidt angaar de andre Kommuner, af Overøvrigheden efter Samraad med Bytusk og vedkommende Sundhedskommissioner.

Den Hjælp, som en Person har erholdt af det Offentlige i Medfør af de i nærværende Paragraf samt §§ 62 og 63 indeholdte Regler, medfører ikke de Bøtninger, som ere forbundne med Modtagelsen af Fattigunderstøttelse.

§ 65.

Fattigvæsenets Udgifter ved trængende Personers Underholdning i en af Justitsministeren godkjendt Sindsygeanstalt godtgjøres det for Landkommunernes Bedkommende af Amtsrepartitionsfonden, helt, desom de Paagjældende ere færlige for den offentlige Sikkerhed, og ellers i det første Aar helt og derefter med det Halve. I Kjøbstæderne, Kjøbenhavn, og Bornholm udredes disse Udgifter paa den i § 62 i Slutningen angivne Maade.

§ 66.

Omkostningerne ved Begravelsen af en Person, der dør af veneriff Sygdom eller af en som epidemiff anerkjendt Sygdom, blive at udrede af hans Forsørgelseskommune med deres fulde Beløb, naar den Afdøde er at anse som Trængende. Den samme Regel gjælder om Afholdelsen af Begravelsesomkostningerne, naar en sindsyag trængende Person afgaar ved Døden i en af de i § 65 ommeldte Sindsygeanstalter.